

Köln, 24 Haziran 2008

"TARAF" GAZETESİ, "YANLIŞ CUMHURİYET" ve YANITLAR

Dursun ATILGAN

**Avrupa Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu
Genel Başkanı**

"TARAF" gazetesinin 23 Haziran 2008 tarihli sayısında, **Neşe Düzel**'in, "tetikçi" olduğu ifadelerinden belli olan(*), **Sevan Nişanyan** adlı Ermeni kökenli bir "yazar" ile yapmış olduğu söyleşi var. Bu yazarın "*Yanlış Cumhuriyet*" adlı bir kitabı da yayımlanmış.

O kitaptaki, şu gaflet, dalalet, ihanet ve düşmanlık dolu cümleler, söyleşide öne çıkarılmış:

"Atatürk, mutlak iktidarı terk edebilirdi, ama etmedi. Memlekette her meydana heykelini diktirme işiyle şahsen ilgilendi. Bu putlaştırma hâlâ süren bir 'kültürel-siyasi' yıkım getirdi."

"Cumhuriyet, 'gerçek laikliği' getirmedir. Bizde laiklik tasfiye hareketiydi. Dinin, devletin mutlak gücünü kısıtlama potansiyeli 'laiklikle' yok edilmek istendi. Çünkü amaç laiklik değil, mutlak iktidardır."

"Emperyalizme karşı savaştığımız yönünde hayret verici görüşü, 1960'larda Doğan Avcioğlu ve Mihri Belli icat etti. Aslında Kurtuluş Savaşı, Türkiye-Yunanistan savaşıdır. İki ülke arasında büyük bir savaş yaşandı."

"Cumhuriyet, diktatörlüğün kod adıdır. Cumhuriyete demokrasi için değil, şahıs diktatörlüğü için geçildi."

"Kurtuluş Savaşı, Sevr'e tepki değildir. Sevr, Kurtuluş Savaşı'na bir tepkidir. Sevr, Meclis açıldıktan sonra yapıldı."

"1918'de kadınlar tesettürü bıraktı. Ankara bu değişime inanılmaz bir taassupla karşı çıktı. Tesettürü savundu."

"Atatürk milliyetçiliği 1920'ler faşizmidir. Kurtuluş Savaşı'nda ise İslami cihat üzerinden hareket etti bu milliyetçilik."

İngiltere'nin Türkiye'ye karşı hazırlattığı "**Mavi Kitap**" olarak bilinen ve sözde "Ermeni Soykırımı" olduğuna dair kitaptan belki de daha çok yalancılık, düzenbazlık, iftira dolu bu sözümona "kitaptaki" iddialara karşı, çok kısa yanıtlar verelim:

"Atatürk, mutlak iktidarı terk edebilirdi, ama etmedi. Memlekette her meydana heykelini diktirme işiyle şahsen ilgilendi. Bu putlaştırma hâlâ süren bir 'kültürel-siyasi' yıkım getirdi." deniliyor.

Mustafa Kemal iktidarı niçin terkecekti? Türkiye'yi emperyalist ve sömürücü güçlere teslim etmek için mi? Mustafa Kemal'i TBMM seçerek iktidara getirmedir mi? "Yazar"ın bu beyanının üzerinde durmaya bile değmez.

Ancak, "*memlekette her meydana heykelini diktirme işiyle şahsen ilgilendi v.s.*" gibi tamamen yalana dayalı olan iddia ve "*putlaştırma, siyasal ve kültürel yıkım*" iftirası, insanın midesini bulandırıyor.

Bu cümle bana, Çetin Altan'ın oğullarından birisinin "*tek heykelli ülke olarak sadece Türkiye kaldı*" biçimindeki düşmanca ifadesini anımsattı.

Bu konuda çok somut bir örnek verelim: Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, bir zamanlar "Anıtkabir'e çıkıp sap gibi saygı duruşunda bulunmaya karşıyım" diyordu; bugün, hem Anıtkabir'e çıkıp saygı duruşunda bulunuyor hem de her gittiği yerde kendi posterininin hemen yanına Atatürk posterini taktırıyor...

"Cumhuriyet, 'gerçek laikliği' getirmedir. Bizde laiklik tasfiye hareketiydi. Dinin, devletin mutlak gücünü kısıtlama potansiyeli 'laiklikle' yok edilmek istendi. Çünkü amaç laiklik değil, mutlak iktidardır."

Böyle saçma iddialarda bulunanlar, i n s a n için en değerli rejim olan Cumhuriyeti değil, Osmanlı zamanındaki "Millet sistemi"ni isteyenlerdir.

Böylece **devlet içinde devlet** olma imtiyazlarını yeniden elde edebilsinler ve **siyasal harekât** buyruklarını da Kiliseden alabilme fırsatını yeniden yakalasınlar... Bir zamanlar Kıbrıs'taki **Makarios** misali...

Din adamlarını siyasetin başına dikmek isteyen zihniyet, ne laikliği benimser ne de Cumhuriyeti...

Laiklik sadece devlet işlerini din işlerinden ayırmak değil, aynı zamanda kişinin kendi aklını kullanabilme ve din adamlarının cenderesinden kurtulabilme ilkesidir. Bireyin Aydınlanma fırsatını bulabilmesinin temel güvencesidir.

Laikliğe karşı olan herkes, devleti dînî kurallarla yönetmek isteyen fanatizm ve diktatörlük heveslileridir.

Zaten bu sözde "yazar" da beslediği emeli şu cümlelerle ortaya koymaktadır:

"... Dinin, devletin mutlak gücünü kısıtlama potansiyeli 'laiklikle' yok edilmek istendi".

"Emperyalizme karşı savaşıldığını, 1960'larda Doğan Avcıoğlu ve Mihri Belli icat etti. Aslında Kurtuluş Savaşı, Türkiye-Yunanistan savaşıdır. İki ülke arasında büyük bir savaş yaşandı."

Emperyalizme karşı savaşma konusundaki pek dangalakça ve ahmakça iddiaya ve benzeri saçmalıklara yanıtı, UNESCO 1979'da vermiştir:

UNESCO'NUN ALDIĞI KARAR

Mustafa Kemal Atatürk'ün doğumunun 100. yılına rastlayan 1981 yılının tüm dünyada Atatürk'ü Anma Yılı ilan edilmesi için, 1979'da UNESCO Genel Kuruluna katılan 156 ülkenin temsilcisinin oybirliği ile kabûl edilen karar şöyle:

"Mustafa Kemal ATATÜRK

- Uluslararası anlayış ve barış yolunda çaba harcamış üstün bir kişidir,
- Olağanüstü bir devrimcidir,
- Emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı savaşmış olan bir Önderdir,
- İnsan haklarına saygılıdır,
- Dünya barışının öncüsüdür,
- İnsanlar arasında hiçbir renk, din, ırk ayrımı gözetmeyen eşsiz devlet adamıdır,
- Çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusudur" .

Bu karara herhangi bir ekleme yapmaya gerek yoktur sanırım...

"Kurtuluş Savaşı emperyalizme karşı değil, Yunanistan'a karşı yapıldı" iddiasına gelince, Çanakkale Savaşı'ndan itibaren 30 Ağustos 1922'ye kadar topraklarımızı işgal eden emperyalist ülkeler ve onların uşakları değil miydi?

İngiltere, Fransa, İtalya paylaşmamış mıydı topraklarımızı Sevr planıyla?

Yunanlıları dışardan Ermenileri içerden her türlü silahla donatan ve katliam yaptırılan emperyalist ülkeler değil miydi?

"Cumhuriyet, diktatörlüğün kod adıdır. Cumhuriyete demokrasi için değil, şahıs

diktatörlüğü için geçildi."

Şu iğrenç iddiaya ve iftiraya bakınız. Akli başında olan her i n s a n bilir ki, eğer Mustafa Kemal diktatörlük heveslisi olsaydı, kendisini hem Padişah hem de Halife ilan ederek, dünyanın en azından üçte birine hükmetmeyi gerçekleştirmez miydi?

"Kurtuluş Savaşı, Sevr'e tepki değildir. Sevr, Kurtuluş Savaşı'na bir tepkidir. Sevr, Meclis açıldıktan sonra yapıldı."

Sevr'i, Kurtuluş Savaşı'na bir tepki olarak gösterme konusundaki maskaralığa gelince, Sevr'i anlayabilmek için önce Mondros'u bilmek gerekir. Okuma yazması olan ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihiyle ilgilenmek isteyen her i n s a n, önce Mondros'u okumalıdır, ki Sevr'i ve Sevr'i planlayan emperyalist güçlerin kimliğini daha iyi anlayabilsin...

"1918'de kadınlar tesettürü bıraktı. Ankara bu değişime inanılmaz bir taassupla karşı çıktı. Tesettürü savundu."

Aslında, bu dayanaksız iddiaya yanıt vermeye bile gerek yok, ancak bir cümleyle gerçeği dile getirmek gerekiyor:

Tesettürü savunan bir Devrimci, Türk Devrimi'nin halkalarına "Kılık Kıyafet Devrimi"ni ekler miydi?

"Atatürk milliyetçiliği 1920'ler faşizmidir. Kurtuluş Savaşı'nda ise İslami cihat üzerinden hareket etti bu milliyetçilik."

Bu aymazlık, bana, **Anti Kemalist Partinin Genel Başkan Yardımcısı Dengir Mir Mehmet Fırat**'ın 1 Kasım 2003'te TRT'nin "**Televizyon Gazetesi**" adlı programında sarfettiği, gaflet ve dalalet dolu, Sevan Nişanyan'ın bu sözlerine paralel, bir benzetmesini anımsattı. Dengir Mir o programda, Atatürk Milliyetçiliğini Mussolini ve Hitler faşizmine benzetmişti... Düşündürücü değil mi?

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün yaşamında en geniş yer tutan ilke Milliyetçiliktir. Bugün, Almanların ırkçı siyasetinden dolayı çeşitli Batı ülkelerinde, ama özellikle de günümüz Almanyası'nda bazı çekimser tavırlara ve yanlış yorumlara neden olan "Milliyetçilik" kavramı, ATATÜRK TÜRKİYESİ için özetle şu anlamlara gelmektedir:

1. Çok uluslu Osmanlı İmparatorluğundan vazgeçme. Hem de özellikle Birinci Dünya Savaşının galibi Batılı emperyalist devletlerin nüfuz alanları ve sömürgeci siyaset göttükleri yıllarda.
2. Panturanizm ve Panislamizm fikrini reddetme.
3. "Ulusal Dikdörtgen" içinde (bugünkü Türkiye'nin haritasını kastediyorum) ulusal egemenlik ve tam bağımsızlık.
Bu konuda, Mustafa Kemal'in olağanüstü haklı gerekçesi şudur: "Çünkü, günümüzde dünya ulusları sadece bir egemenlik türü tanıyor, o da ulusal egemenlik"
4. Yurttaşlık bilincinin oluşturulması ve ümmetçiliği reddetme.
5. Yurttaşlık bilinci ancak ulus devletlerde olabilir. Kurtarılmış ve kurulmuş bir ülke, bir ulus ve bir devlet ile özdeşleşme ancak milliyetçilikle mümkündür
6. Saldırganlığı ve yayılmacılığı asla hedef edinmeyen ve dünya yüzündeki tüm uluslarla kardeşçe ve barış içinde yaşamayı ilke edinen, yeni bir vatanseverlik duygusunun başarılması
7. Türkiye Cumhuriyeti'nin temelini ne ırka, ne de dine, ancak kültüre dayandırılması

8. İmparatorluktan kalan tüm etnik gruplara eşit haklarla birarada barış içerisinde yaşama olanağının sağlanması
9. ATATÜRK'ün Millet kavramı, ortak kültüre ve ortak tarihe dayanan hümanist bir kavramdır, ırkçı bir kavram değildir.
10. ATATÜRK "Ne mutlu Türküm diyene" özlü sözüyle, yeni devletin yurttaşlarında yeni bir özgüven ve millî değerlere sahip olma bilinci uyandırmıştır

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün "Milliyetçilik" ilkesi yine O'nun tanımıyla şu formülde aranmalıdır: **YURTTA BARIŞ, DÜNYADA BARIŞ...**

ATATÜRK MİLLİYETÇİLİĞİ'nin dünya barışı için bir tehlike olmadığı en açık ve kesin kanıtı, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin 1932'de Milletler Cemiyeti'ne üye edilmek üzere resmen davet edilmiş olmasıdır.

ATATÜRK, "Medenî Bilgiler" adlı kitabın, kendi el yazısıyla yazmış olduğu bir bölümünde Türk Milleti'ni şöyle tanımlar: **"Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye Halkına Türk Milleti"** denir. ATATÜRK'ün sadece bu sözünü bile okumak, O'nun Milliyetçilik anlayışının "ırkçı bir milliyetçilik" olmadığına diğer bir kesin kanıttır.

1920'lerde ve 1930'larda İtalya'da, Almanya'da, İspanya'da, Portekiz'de, Macaristan'da ve Sovyetler Birliğinde sağ, sol totaliter rejimler hüküm sürerken, Türkiye'de egemenlik hanedandan alınmış ve ulusa devredilmiştir. Cumhuriyetçi demokrasiye giden yol, önce özgürlüklerle düzlenmeye başlamıştır: Atatürk'ün kadınlarımıza kazandırdığı özgürlüklerle...

Asla unutulmamalıdır ki, 1920'lerde ve 1930'larda, ALMAN NAZİ baskısından ve zulmünden kaçan çok sayıda Alman kökenli bilim adamı, sanatçı, müzisyen, mimar, mühendis, hukukçu v.d. kurtuluşu ve özgürlüğü ATATÜRK TÜRKİYESİ'nde bulmuşlardır. O tarihlerde Amerika'yı da seçenler olmuştur. Ancak, Türkiye'yi seçenlerin niteliği, Amerika'yı seçenlerin ise niceliği önde gelir. ATATÜRK TÜRKİYESİ'ni seçen bilim adamlarından sadece ikisinin, **Prof. Dr. Fritz Neumark** ile **Prof. Dr. Ernst Hirsch**'in anılarını okumak bile, MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ün barışseverliğini, hümanistliğini ve antifaşistliğini, ortaya koymaya yeter...

İşte yukarıda dile getirdiğim, Mustafa Kemal Atatürk'ün Türk Kadınına kazandırdığı özgürlüklerle birlikte, 1930 yılında yerel seçimlerde olmak üzere, 1934 yılında da genel seçimlerde, seçme ve seçilme hakkı denilen siyasî hakları da yasal olarak kazandırarak, kadınlarımızın, Türk Milletinin en saygın kesimi düzeyine yükseltilmesi sağlanmıştır. Bu tarihten başlayarak, yaşamın her alanında etkin olan Türk Kadınının, bugün üniversitelerimizdeki gösterdiği niteliksel başarı nicelik olarak da, kendisini "uygar" diye tanımlayan Batı ülkelerinin çoğundan pek çok daha öndedir.

Bu bağlamda Atatürk'ün kadınlar hakkında söylediği şu veciz sözü de anımsatalım: **"Dünya yüzünde gördüğümüz herşey Kadının eseridir"...**

Siyasal haklar konusunda bir karşılaştırma yapılması gerekirse, şu tablodan yararlanılmalıdır:

Kadın Haklarının tanındığı ülkeler ve tarihler:

Avusturya	1918
Hollanda	1919
Lüksemburg	1919
Almanya	1920
Büyük Britanya	1928
Finlandiya	1906
Norveç	1913
Danimarka	1920

İsveç	1921
Polonya	1918
Macaristan	1919
Çekoslovakya	1920

Bulgaristan	1945
Yugoslavya	1945
Fransa	1946
İtalya	1946
Romanya	1946
Belçika	1949
Yunanistan	1952
İsviçre	1971
Portekiz	1974

TÜRKİYE **1930/1933/1934**

Ülkemiz işgâl altındayken ve özellikle azınlıklar emperyalist ve sömürgeci güçlerle işbirliği yaparak, Osmanlıyı arkadan vururken; Cumhuriyetçi Demokrasinin güç kaynağı ve millet egemenliğinin dayanağı olan TBMM'ni kuran bir kimse nasıl diktatör ilan edilebilir? Bilhassa Batı ülkelerinde, subaylıkla, hatta askerlikle hiç ilgisi olmayanlar, general üniforması giyerek ve diktatörlükler kurarak halkları ezerken; kendi beyninin ve bileğinin hakkıyla generalliğe yükselmiş olmasına rağmen, üniformasını çıkararak, Türk Halkıyla birlikte, **Halka dayalı ve Halk mayalı Cumhuriyeti** kuran ve Türk Milletinin ezici çoğunluğunun asla "diktatör" sıfatını yakıştırmadığı bir emsalsiz Önder'e, nasıl olur da diktatörlük iftirası reva görülebilir?

TARAF gazetesi böyle gereksiz ve zararlı bir söyleşiyi yapmakla ve yaymakla, kime ve neye hizmet etmekte ve kimlerin propagandasını yapmaktadır?

Öyle analşılıyor ki, TARAF gazetesi, Türkiye tarafı değildir; Türkiye'ye, Atatürk'e, Türk Cumhuriyeti'ne ve Türk Bağımsızlığına karşı olanların tarafıdır.

(*) Bu "tetikçi"nin tarafındakilere bakınız!

Dursun ATILGAN
Avrupa Atatürkçü Düşünce Dernekleri Federasyonu
Genel Başkanı